

WIGILIA PASCHALNA – 22 III 2008

Wymowa poświęceń w Wigilię Paschalną

1. Znaczenie święcenia pokarmów

Liturgia Wigilii Paschalnej obfituje w liczne poświęcenia. W polskiej tradycji katolickiej święcimy w ten dzień najpierw pokarmy, które będą spożywane na wielkanocnym stole. Wiemy, że pokarm służy naszemu życiu biologicznemu. Codziennie spożywamy posiłki i w ten sposób wzmacniamy nasz organizm. Spożywanie posiłków nie tylko podtrzymuje nasze życie biologiczne, ale jest okazją do zacieśniania naszej wspólnoty rodzinnej, wspólnoty z naszymi bliźnimi. Szczególne znaczenie powinny mieć posiłki świąteczne, kiedy nie idziemy do pracy, kiedy dzieci są w domu, kiedy trwają odwiedziny rodzinne, przyjacielskie. W nadchodzących świętach Zmartwychwstania Pańskiego szczególny charakter powinno mieć śniadanie wielkanocne, w czasie którego dzielimy się jajkiem, znakiem nowego życia, i składamy sobie przy tym życzenia. Wielkanocne święcenie pokarmów ma nam przypomnieć, że nasz pokarm – jako owoc ziemi i pracy rąk ludzkich – jest darem Bożym, że spożywając go, możemy chwalić Boga i wypełniać Jego wolę. Jedzenie, jak każda inna ludzka czynność, może być oddawaniem Bogu chwały. Św. Paweł w Liście do Koryntian napisał przecieź: „Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie” (1 Kor 10,31).

Poświęcanie pokarmów winno nam także wskazywać na obecność wśród nas Chrystusa Zmartwychwstałego, na obecność Zbawiciela także podczas świątecznego posiłku w naszych rodzinach. Wiemy, że Chrystus w czasie ziemskiego życia ucztował wielo-

krotnie fizycznie ze swoimi uczniami. Pozwalał się także zapraszać na uczyty i na wspólne biesiady do różnych ludzi, nawet do faryzeuszów. Bywał np. częstym gościem w Betanii, w domu przyjaciela Łazarza i jego siostr, Marii i Marty. Dziś duchowo chce Chrystus także ucztować z nami. Chce być z nami nie tylko tu w kościele, w czasie czynności liturgicznych, ale pragnie być z nami w naszych rodzinach, zwłaszcza wtedy, gdy gromadzimy się do wspólnego spożywania posiłków. Pomyślmy o tym szczególnie jutro, gdy zasiądziemy do śniadania wielkanocnego czy do innych posiłków świątecznych. W postawie wiary i świątecznej radości składajmy sobie wielkanocne życzenia i dzielimy się, tak jak jajkiem, naszą zyczliwością z drugimi.

2. Znaczenie poświęcenia ognia

Drugie ważne poświęcenie, które odbywa się w Wigilię Paschalną, to poświęcenie ognia. Jest ono dokonywane na początku wieczornej liturgii. Ogień jest symbolem Chrystusa. Wiemy, że ogień fizyczny przynosi nam światło i daje nam ciepło. Światła i ciepła potrzebujemy do życia. Zmartwychwstały Chrystus jest naszym duchowym ogniem i światłem. Swoją nauką oświeca drogi naszego życia, daje nam głębsze rozumienie naszego powołania, sensu życia, sensu cierpienia. Jest także ogniem i światłem, które nas duchowo ogrzewa, napełnia dobrocią i miłością, podtrzymuje w trudnościach i uzdalnia nas do bezinteresownego poświęcania się bliźnim. Chrystusa jako światłość symbolizuje w liturgii świeca wielkanocna nazywana paschałem. Tak jak ta świeca rozświetla fizyczny mrok, tak Chrystus rozświetla duchowy mrok. Dzięki łasce wiary widzimy duchowo Pana Boga, rozumiemy lepiej bieg ziemskich wydarzeń, spodziewamy się na stałe przebywanie z Bogiem w wieczności.

3. Znaczenie poświęcenia wody

W ramach liturgii Wigilii Paschalnej poświęcamy wodę służącą potem do chrztu św. i do pokropienia. Apostoł Paweł pouczał nas przed chwilą: „My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca” (Rz 6,3-4). To nowe życie, o którym mówi Apostoł, jest życiem w przyjaźni z Bogiem: „Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie” (Rz 6,11).

A zatem jako ochrzczeni już partycypujemy w zmartwychwstaniu Chrystusa. Przez chrzest przeszliśmy ze śmierci do życia, to znaczy przeszliśmy z grzechu do życia Boga w nas. Nasz chrzest jest owocem zmartwychwstania Chrystusa. W chrzcie św. za sprawą Paschy Chrystusa umieramy dla grzechu i zmartwychwstajemy do życia dziecka Bożego. To, że zmartwychwstanie Chrystusa ma związek z naszym chrztem, będzie za chwilę uwydatnione w poświęceniu wody i przyjęciu pokropienia tą wodą. Dokona się to na pamiątkę naszego chrztu. W wielu kościołach dzisiaj chrzczone są dzieci, właśnie w czasie liturgii Wigilii Paschalnej, by podkreślić łączność tego sakramentu ze zmartwychwstaniem Chrystusa.

Za chwilę odnowimy przyrzeczenia chrzcielne. Kiedyś, w czasie naszego chrztu, w naszym imieniu wypowiedzieli je nasi rodzice i chrzestni. Dzisiaj Kościół wzywa nas do świadomego odnowienia tamtych przyrzeczeń. Będą one dwuczęściowe. Najpierw wyznamy świadomie naszą wiarę, a następnie wyrzekniemy się szatana, zła i grzechu, zobowiązemy się też, aby żyć w wolności dzieci Bożych. W duchu wiary i miłości

przeżywajmy dalej naszą liturgię i tę chrzcielną, i eucharystyczną, by potem podjąć nowe życie, życie w blasku Chrystusa Zmartwychwstałego, życie tajemnicą naszego chrztu. Niech ten proces ciągłego umierania dla grzechu i ustawicznego zmartwychwstawania do życia Bożego nieustannie się w nas dokonuje.

bp Ignacy Dec